

Ποιοι ήταν οι Δώδεκα Απόστολοι που τιμούμε αύριο;

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ πού φωτίζει ἡ δόξα των δύο Κορυφαίων, ἡ Εκκλησία συνδέει με τὴν μνήμη τους τους ἄλλους πανευφήμους Αποστόλους τοῦ Κυρίου που συγκροτοῦν χορεία, νέων ἀστέρων στο πνευματικὸ στερέωμα της. Θεμέλια καὶ στύλοι της Εκκλησίας, εἶναι ἐπίσης οἱ ἄγγελοι στους οποίους εχει εναποτεθεῖ ἡ φύλαξη των δώδεκα πυλῶν πού ἀνοίγουν τὴν εἰσοδο στὴν οὐράνια Ἱερουσαλήμ (ΜίΓ. 21, 9).

Δώδεκα ἦσαν οἱ γιοὶ τοῦ Ἰακώβ, πού ἀποτελοῦν τὴν καταβολή τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Δώδεκα ἦσαν ἐπίσης οἱ μαθητές πού διάλεξε ὁ Κύριος, τους οποίους κατέστησε μάρτυρες της διδασκαλίας καὶ των θαυμάτων τοῦ καὶ πού ἀπέστειλε νὰ κηρύξουν τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δίνοντας τους τὴν ἐξουσία νὰ ἐκβάλλουν δαιμόνια καὶ νὰ θεραπεύουν κάθε ἀσθένεια (Ματθ. 10) καὶ οἱ ὁποιοὶ στάλθηκαν ἀπὸ αὐτόν, μετὰ τὴν Ἀναληψή, σὲ ὅλο τὸν κόσμον νὰ ἀναγγεῖλουν τὸ Εὐαγγέλιο σὲ ὅλη τὴν κτίση (Μάρκ. 16, 14) καὶ νὰ βαπτίζουν τους πάντες στο ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Ματθ: 28, 19).

Ὅπως ὁ Υἱὸς ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πατέρα στὸν κόσμο αὐτό γιὰ τὴν Σωτηρία μας, ἐτσι κι Εκείνος ξεχωρίζοντας τους μαθητές αὐτούς, τους ἀπέστειλε νὰ διακηρύξουν ὅτι ἡ Βασιλεία των Οὐρανῶν ἦταν ἐγγύς: Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ

Πατήρ, κάγώ πέμπω υμάς (Τω. 20, 21). Έθεσε όρο οί Απόστολοι του να απαρνηθούν κάθε επίγειο δεσμό: Μή κτήσησθε χρυσόν μηδέν άργυρον μηδέ χαλκόν εις τάς ζώνας υμών, μή πήραν εις οδόν μηδέ δύο χιτώνας μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον... (Ματθ. 10, 9-10). Και τους ανήγγειλε ότι θά έπρεπε να αντιμετωπίσουν θλίψεις και διωγμούς για να δώσουν μαρτυρία γι' αυτόν: Ιδού εγώ αποστέλλω υμάς ως πρόβατα έν μέσω λύκων... και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων δια το όνομα μου... και έπι ηγεμόνας δέ και βασιλείς άχθήσεσθε ένεκεν εμού εις μαρτύριον αυτοίς και τοις έθνεσιν όταν δέ παραδωδώνιν υμάς, μή μεριμνήσητε πώς ή τί λαλήσητε• δοθήσεται γαρ υμίν έν εκείνη τη ώρα τί λαλήσητε• ου γαρ υμείς έστε οί λαλούντες, αλλά τό Πνεύμα τού πατρός υμών τό λαλούν έν υμίν (Ματθ. 10, 17-20).

Μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου τόσο με τον βίο τους όσο και με τό κήρυγμα τους, οι άγιοι Απόστολοι προσφέρθηκαν ως θέατρον τω κόσμω, και αγγέλοις και ανθρώποις, λέγοντας με τον Παύλο: άχρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και κολαφιζόμεθα και αστατούμεν... λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλούμεν ως περικαθάρματα τού κόσμου εγενήθημεν, πάντων περίψημα, έως άρτι (Α' Κορ. 4, 11-12) ώστε με τήν θυσία τους να οικοδομηθεί ή Εκκλησία πάνω στην δύναμη του Θεού και όχι των ανθρώπων (Α' Κορ. 2, 5).

Γύρω από τους Πρώτους και Κορυφαίους, λοιπόν, οι άγιοι και πανεύφημοι Απόστολοι σχηματίζουν σήμερα έναν αρμονικό χορό:

Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος, αδελφός του Πέτρου, ο οποίος κήρυξε τό Ευαγγέλιο στις ακτές της Βιθυνίας, του Πόντου και της Αρμενίας. Επιστρέφοντας μέσω του Πόντου και του Βυζαντίου, κατέβηκε μέχρι τήν Ελλάδα και σταυρώθηκε στην Πάτρα της Αχαΐας [30 Νοεμ.].

Ιάκωβος, ο του Ζεβεδαίου, πού έδωσε μαρτυρία για τήν Ανασταση σέ όλη τήν Ιουδαία. Θανατώθηκε μέ ξίφος κατόπιν διαταγής του βασιλιά Ηρώδη Αγρίππα, ο οποίος φθονούσε τήν φήμη του [30 'Απρ.].

Ιωάννης ο Θεολόγος, αδελφός του Ιακώβου, ο έπιπεσών στο στήθος του Κυρίου. Αφού κήρυξε τον Χριστό στην επαρχία της Ασίας, εξορίστηκε με διαταγή του Δομετιανού στην Πάτμο, όπου συνέγραψε τό Ευαγγέλιο του και τήν Αποκάλυψη. Επιστρέφοντας στην Έφεσο, έκοιμήθη έν ειρήνη σέ προχωρημένη ηλικία [26 Σεπτ.].

Φίλιππος ο από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, συμπατριώτης του Πέτρου και του Ανδρέα, ο οποίος ανήγγειλε το χαρμόσυνο μήνυμα της Σωτηρίας στην επαρχία της Ασίας και στην περιοχή της Ίεράπολης της Φρυγίας, μαζί με τήν αδελφή του Μαριάμ, και τον άγιο Βαρθολομαίο. Σταυρώθηκε στην Ίεράπολη από τους εθνικούς

[14 Νοεμ.].

Ὁ Θωμάς, ὁ καὶ Δίδυμος, διέδωσε τὸ Ευαγγέλιο στους Πάρθους, τους Μήδους, τους Πέρσες καὶ στους κατοίκους τῆς Ἰνδίας. Μαρτύρησε κτυπημένος ἀπὸ τὶς λόγχες τῶν ειδωλολατρῶν [6 οκτ.].

Ὁ Βαρθολομαῖος κήρυξε στὴν Λυδία καὶ τὴν Μυσία μαζί με τὸν Ἀπόστολο Φίλιππο. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ τελευταίου συνέχισε τὴν ἀποστολὴ τοῦ στὴν Εὐδαίμονα Ἀραβία, στὴν Περσία καὶ τὴν Ἰνδία καὶ ολοκλήρωσε τὴν πορεία τοῦ στὴν Ἀρμενία, σταυρωθεὶς στὴν Ἀλβανόπολη (ἢ Οὐρβανόπολη). Τὸ σκῆνωμα τοῦ πού πετάχθηκε στὴν θάλασσα μέσα σὲ ἓνα κιβώτιο, περισυνελέγη ἀργότερα στὴν Σικελία.

Ὁ Ματθαῖος ὁ Τελώνης, ὀνομαζόμενος προηγούμενος Λευί. Ἦταν ἀδελφός τοῦ Ἰακώβου, γιου τοῦ Ἀλφαίου. Ἀφοῦ συνέγραψε τὸ Ευαγγέλιο τοῦ ἀναχώρησε σὲ ἀποστολὴ στους Πάρθους. Λέγεται ὅτι πέθανε στὴν πυρὰ στὴν Ἱεράπολη ἐπὶ τοῦ Ευφράτη.

Ὁ Ἰάκωβος ὁ Ἀλφαίου, ὁ ἀδελφός τοῦ, ἀνήγγειλε τὸν Χριστό στὴν Γάζα, στὴν Ἐλευθερούπολη καὶ στὰ περίχωρα τῆς. Σταυρώθηκε στὴν οστρακίνα τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτής, ἀπὸ τὴν Κανα τῆς Γαλιλαίας —ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται καὶ Ναθαναήλ στο Κατὰ Ἰωάννη Ευαγγέλιο— κήρυξε τὸ μήνυμα τῆς Σωτηρίας στὴν Μαυριτανία καὶ τὴν βόρεια Ἀφρική καὶ κατόπιν λέγεται ὅτι μετέβη στὴν Μεγάλῃ Βρετανία, ὅπου καὶ σταυρώθηκε.

Ὁ Ἰούδας, ὁ συγγενής τοῦ Κυρίου —ὀνομαζόμενος ἐπίσης Θαδαῖος καὶ Λευί ἀπὸ τὸν ἅγιό Ματθαῖο— ξεκίνησε γιὰ τὴν Μεσοποταμία καὶ ἐτερμάτησε τὸν βίο τοῦ στὴν περιοχή τοῦ ὄρους Ἀραράτ, κρεμασθεὶς καὶ σαῖτευθεὶς ἀπὸ τοὺς ἀπίστους.

Ὁ Ματθίας προστέθηκε στους Ἀποστόλους μετὰ τὴν Ἀναληψη, γιὰ νὰ ἀντικαταστήσει τὸν προδότῃ Ἰούδα. Κήρυξε τὸ Ευαγγέλιο στὴν Αἰθιοπία, ὅπου παρέδωσε τὴν ψυχὴ τοῦ στὸν Θεό μετὰ ἀπὸ πολλὰ βασανιστήρια πού υπέστη ἀπὸ τοὺς ειδωλολάτρες.

Στους μακάριους αὐτοὺς Ἀποστόλους εἴθισται νὰ συναπτονται καὶ οἱ ἅγιοι Ευαγγελιστές: Μάρκος, πνευματικὸ τέκνο τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος εὐαγγέλισε τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ τὴν Πεντάπολη καὶ μαρτύρησε συνθλίβεις κάτω ἀπὸ ἓναν βράχο], καὶ Λουκάς, ὁ ἰατρός καὶ πρῶτος εἰκονογράφος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀκολούθησε τὸν Παῦλο στὶς περιοδεῖες τοῦ συνέγραψε τὸ Ευαγγέλιο τοῦ ὑπὸ τὴν ἐμπνευση ἐκείνου. Φθάνοντας στὴν Θήβα τῆς Βοιωτίας, ἐκοιμήθη ἐκεῖ ἐν εἰρήνῃ σὲ ἡλικία ογδόντα ἐτῶν.

Πάνω λοιπόν στις μαρτυρίες για τήν Ανασταση του Κυρίου τών αγίων αυτών Αποστόλων, τών οποίων εις πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν ο φθόγγος και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα (Ψαλμ. 18, 5), οικοδομήθηκε ή Εκκλησία. Και αν δικαίως καταλαμβάνουν τήν πρώτη θέση στήν χορεία, τών αγίων, ο λόγος είναι ακριβώς οτι άπαρνούμενοι τά πάντα για να ακολουθήσουν τον Κύριο, έγιναν τέλειοι μιμητές του καϊ καλούν ολους τούς ανθρώπους να γίνουν μιμητές τους, όπως εκείνοι του Χρίστου (Α' Κορ. 11, 1).

Όταν παρήλθε ή γενιά εκείνων πού είχαν γνωρίσει τον Κύριο κατά τήν επίγεια παραμονή του, ή αποστολική διακονία δέν έσβησε ωστόσο (όπως μαρτυρεί ο άγιος Παύλος), αλλά μεταδόθηκε στους Αναστασιν Χρίστου θεασαμένους διά του φωτισμού του Αγίου Πνεύματος. Η αποστολική χάρις δέν περιορίζεται λοιπόν στο προφορικό κήρυγμα του Ευαγγελίου, αλλά επεκτείνεται σέ ολους τούς άγιους πού συνέβαλαν στήν οικοδόμηση της Εκκλησίας μέ τήν μαρτυρία πού έδωσαν για τήν Ανασταση.

Πηγή: Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Εκδόσεις Ίνδικτος